

ಪುರಕ್ಕೆ ಬಂದನು. ಸಾಕಷ್ಟು ಕವಿತ್ವಗಳನ್ನು ರಚಿಸುತ್ತ ಸೇವೆ ಮಾಡುತ್ತ ನಿಂತುಕೊಂಡನು | ೩೯ || ಸಿದ್ಧನು ನಾಮಧಾರಕನನ್ನು ಕುರಿತು— ಈ ಬಗೆಯಾಗಿ ಕವೀಶ್ವರರಿಬ್ಬರು ಶ್ರೀಗುರುಗಳ ಹತ್ತರ ಬಂದರು. ಬಹು ವಿಧದಿಂದ ಭಕ್ತಿ ಮಾಡುತ್ತ ವಾಸಿಸಿದರು. || ೪೦ || ಸರಸ್ವತಿ ಗಂಗಾಧರನು ‘ಶ್ರೀಗುರುಗಳು ಯಾರಿಗೆ ಪ್ರಸನ್ನರಾಗುವರೋ ಅವರ ಮನೆಯಲ್ಲಿ ಬಯಸಿದ ಫಲಗಳನ್ನು ಕೊಡುವ ಕಲ್ಪತರುವು ದೊರೆತಂತೆ’ ಎಂದು ಹೇಳುವನು. || ೪೧ || ಕವೀಶ್ವರರ ಕಥೆಯು ಈ ಬಗೆಯಾಗಿದೆ. ಎಂದು ಸಿದ್ಧನು ನಾಮಧಾರಕನಿಗೆ ಹೇಳಿದನು. ಅಲ್ಲದೆ ಮುಂದಿನ ಕಥೆಯನ್ನು ವಿವರಿಸುವನು. || ೪೨ ||

ಇತಿ ಶ್ರೀಗುರುಚರಿತ್ರಾನ್ಯತೇ, ಪರಮಕಥಾಕಲ್ಪತರೌ, ಶ್ರೀನೃಸಿಂಹಸರಸ್ವತ್ಯುಪಾಖ್ಯಾನೇ, ಸಿದ್ಧನಾಮಧಾರಕ ಸಂವಾದೇ, ನರಹರಿ ಕವೀಶ್ವರ ವರಪ್ರಾಪ್ತಿ ನಾಮ, ಷಟ್ ಚತ್ವಾರಿಂಶೋಧ್ಯಾಯಃ ||

೪೭ ನೆಯ ಅಧ್ಯಾಯ

ಶ್ರೀ ಗಣೇಶಾಯ ನಮಃ | ಶ್ರೀ ಸರಸ್ವತೈ ನಮಃ | ಶ್ರೀಗುರುಭ್ಯೋ ನಮಃ || ನಾಮಧಾರಕನು ಸಿದ್ಧನನ್ನು ಕುರಿತು—“ಮುಂದಿನ ಕಥೆಯು ವರ್ತಿಸಿದುದು ಏಂತು? ಸ್ವಾಮಿ! ಕೃಪೆ ಮಾಡಿ ಅದನ್ನು ನಮಗೆ ವಿವರಿಸಿ ಹೇಳುವುದಾಗಬೇಕು.” ಎಂದನು. || ೧ || ಸಿದ್ಧನು— ಸಿರಿವಂತನೆ! ಗುರುಚರಿತ್ರೆಯನ್ನು ಕೇಳಬೇಕೆಂದು ಅಪೇಕ್ಷಿಸುವಿ. ನೀನು ಮಕ್ಕಳು, ಮೊಮ್ಮಕ್ಕಳು ಇವರೊಂದಿಗೆ ಯಾವಾಗಲೂ ಲಕ್ಷ್ಮೀವಂತನಾಗಿ ವಾಸಿಸುವಿ. || ೨ || ಈಗ ಒಂದು ವಿಚಿತ್ರವಾದ ಸಂಗತಿಯನ್ನು ಹೇಳುವೆ. ಅದರಿಂದ ಪತಿತನು ಪವಿತ್ರನಾಗು

ವನು. ಹೀಗದೆ ಗುರುಚರಿತ್ರೆಯ ಮಹಿಮೆ. ತತ್ಪರತೆಯಿಂದ ಕೇಳು. ||೩|| ಶ್ರೀಗುರುಗಳು ಗಾಣಗಾಪುರದಲ್ಲಿ
 ರುವಾಗ ದೀವಟಿಗೆಯ ದೊಡ್ಡ ಹಬ್ಬವು ಬಂದಿತು. ಗುರುಗಳನ್ನು ಭಿಕ್ಷೆಗಾಗಿ ತಂತಮ್ಮ ಮನೆಗೆ ಕರೆಯಲು
 ಶಿಷ್ಯರು ಬಂದರು. ಅವರು ಒಬ್ಬರಿಗಿಂತ ಒಬ್ಬರು ಹೆಚ್ಚಿನ ಪ್ರೇಮಿಗಳು. ಆ ಏಳೂ ಜನರು ತಮ್ಮ ತಮ್ಮ
 ಮನೆಗೆ ಬರಬೇಕೆಂದು ಕಾಲಿಗೆ ಎರಗತೊಡಗಿದರು. ||೪|| ಒಬ್ಬೊಬ್ಬರು ಒಂದೊಂದು ಬೇರೆ ಬೇರೆ ಗ್ರಾಮ
 ದವರು. ಆದ್ದರಿಂದ ಗುರುಗಳು ಅವರಿಗೆ—“ನಾವು ಒಬ್ಬರು, ಎಲ್ಲರ ಮನೆಗೂ ಹೇಗೆ ಬರಬೇಕೆಂಬುದನ್ನು
 ನೀವೇ ವಿಚಾರಿಸಿರಿ ||೫|| ನೀವೇ ನಿಮ್ಮೊಳಗೆ ಸಮ್ಮತಿಯಿಂದ ಗೊತ್ತುಮಾಡಿ. ಯಾರೆಡೆಗೆ ಹೋಗಬೇಕೆಂದು
 ಹೇಳುವಿರೋ ಅಲ್ಲಿಗೆ ನಾವು ಹೋಗುವೆವು. ನಾವು ಶಿಷ್ಯಾಧೀನರು” ಎಂದರು. ||೬|| ಶಿಷ್ಯರೆಲ್ಲರೂ ತಮ್ಮತಮ್ಮೊ
 ಳಗೆ ಕೇಳಹತ್ತಿದರು. ಎಲ್ಲರೂ ತಾವೇ ಕರೆದುಕೊಂಡು ಹೋಗತಕ್ಕವರೆಂದು ಅನ್ನತೊಡಗಿದರು. ಅದಕ್ಕಾಗಿ
 ಬಡಿದಾಡತೊಡಗಿದರು. ನಮ್ಮ ಸ್ವಾಮಿಯನ್ನು ನಾವು ಬಿಡಲಾರೆವೆಂದು ಪ್ರತಿಯೊಬ್ಬನು ಹಟಹಿಡಿದನು. ||೭||
 ಶ್ರೀಗುರುಗಳು—“ನೀವೇಕೆ ಸುಳ್ಳೇ ಕಾದಾಡುವಿರಿ? ನೀವು ಏಳು ಜನರು. ನಿಮ್ಮೆಲ್ಲರಿಗೂ ನಾವು ಒಬ್ಬರೇ
 ಗುರುಗಳು. ಒಬ್ಬರ ಮನೆಗೆ ಮಾತ್ರ ಬರಬಲ್ಲೆವು.” ಎಂದು ಅವರಿಗೆ ಸಮಾಧಾನದಿಂದ ಹೇಳಿದರು ||೮||
 ಈ ಮಾತು ಕೇಳಿ ಎಲ್ಲರೂ ಕೈಮುಗಿದು ವಿನಯದಿಂದ—“ಸ್ವಾಮಿ! ಕಣ್ಣುಗಳಿಂದ ಭೇದಾಭೇದವನ್ನು
 ನೋಡಲಾಗದು. ಬಡವ-ಬಲ್ಲಿದ, ಚಿಕ್ಕವ-ದೊಡ್ಡವ ಎಂದು ಎಣಿಸಕೂಡದು. ||೯|| ಎಲ್ಲವನ್ನೂ ಸಮಾನ
 ವಾಗಿ ಕಾಣಬೇಕು. ಹೆಚ್ಚು ಕಡಿಮೆಯನ್ನು ವಿಚಾರಿಸಕೂಡದು. ದುರ್ಬಲರೆಂದು ತಾವು ಉಪೇಕ್ಷಿಸಿದ್ದಾರೆ
 ನಾವು ಹೊಳೆಯಲ್ಲಿ ಹಾರಿಕೊಂಡು ಪ್ರಾಣ ನೀಗುವೆವು. ||೧೦|| ಬಡವನಾದ ವಿದುರನ ಭಕ್ತಿಗೆ ಮೆಚ್ಚಿ ಕೃಷ್ಣನು
 ಅವನ ಮನೆಗೆ ಹೋದನು ಭಕ್ತವತ್ಸಲನಾದ ಅವನು ಕೌರವರ ರಾಜಮಂದಿರಕ್ಕೆ ಹೋಗಲಿಲ್ಲ. ||೧೧||

ಒಳ್ಳೇ ಪ್ರೀತಿಯಿಂದ ಏಳು ಜನ ಶಿಷ್ಯರು ತಮ್ಮ ಮನೆಗೆ ಬರಬೇಕೆಂದು ಗುರುಗಳಿಗೆ ನಮಸ್ಕರಿಸುತ್ತಿದ್ದರು. (೫)

ನಾವೆಲ್ಲರೂ ತಮ್ಮ ದಾಸರು. ಯಾರನ್ನೂ ಉದಾಸಗೊಳಿಸಲಾಗದು. ತಾವು ಅಪ್ಪಣೆ ಮಾಡಿದಂತೆ ನಾವು ವರ್ತಿಸುವೆವು.” ||೧೩|| ಹೀಗೆಂದು ಎಲ್ಲರೂ ಗುರುಗಳಿಗೆ ಸಾಷ್ಟಾಂಗ ನಮಸ್ಕಾರ ಮಾಡಿದರು. ಮತ್ತು ಎಲ್ಲರೂ ತಮ್ಮನ್ನು ನೋಡಬೇಕೆಂದು ವಿನಂತಿಸಹತ್ತಿದರು. ||೧೪|| ಅವರೆಲ್ಲರಿಗೂ ಶ್ರೀಗುರುಗಳು — “ನಿಮ್ಮೆಲ್ಲರ ಮನೆಗೂ ನಾವು ಬರುವೆವು; ಮನದಲ್ಲಿ ಚಿಂತಿಸಬೇಡಿ; ಇದು ನಮ್ಮ ಅಭಿವಚನವು; ಇದನ್ನು ಸ್ವೀಕರಿಸಿರಿ.” ಎಂದು ಹೇಳಿದರು. ||೧೫|| ಹೀಗೆಂದು ನುಡಿದ ಶ್ರೀಗುರುಗಳ ವಚನವನ್ನು ಕೇಳಿ ಏಳೂ ಜನರು ವಿನಯ ದಿಂದ — “ಸ್ವಾಮಿ ! ನೀವು ಬರುವರೆಂದು ಎಲ್ಲರಿಗೂ ಆಶ್ವಾಸನೆ ನೀಡುವಿರಿ. ಇದರ ಭರವಸೆಯನ್ನು ಹಿಡಿಯುವುದೆಂತು ?” ಎಂದು ನುಡಿದರು. ||೧೬|| ಶ್ರೀಗುರುಗಳು — “ಇವರೆಲ್ಲರೂ ಅಜ್ಞಾನಿಗಳು. ನಮ್ಮ ಮಾತಿನ ಅರ್ಥವನ್ನು ತಿಳಿಯಲಾರರು. ಒಬ್ಬೊಬ್ಬರನ್ನೇ ಕರೆದು ಏಕಾಂತದಲ್ಲಿ ಹೇಳುವುದು ಒಳಿತು” ಎಂದು ಮನದಲ್ಲಿಯೇ ವಿಚಾರಿಸಿದರು. ||೧೭|| ಅವರೊಳಗಿನವನೊಬ್ಬನನ್ನು ಹತ್ತರ ಕರೆದು, ಆತನಿಗೆ ಕಿವಿಯಲ್ಲಿ ಹೇಳಿದರು — “ನಾನು ನಿನ್ನ ಮನೆಗೆ ಬರುವೆನು. ಈ ಸಂಗತಿಯನ್ನು ಯಾರ ಮುಂದೆಯೂ ತಿಳಿಸಬೇಡ” ಎಂದು ||೧೮|| ಹೀಗೆಂದು ಆತನಿಗೆ ಅಭಯ ವಚನವನ್ನಿತ್ತು ‘ಇನ್ನು ನಿನ್ನ ಗ್ರಾಮಕ್ಕೆ ಹೋಗು’ ಎಂದು ಹೇಳುವರು. ಎರಡನೆಯ ಭಕ್ತನನ್ನು ಕರೆದು ನಿನ್ನ ಮನೆಗೆ ಬರುವೆವು ಎಂದು ಏಕಾಂತದಲ್ಲಿ ತಿಳಿಸುವರು. ||೧೯|| ಹೀಗೆಂದು ಹೇಳಿ ಆತನನ್ನು ಊರಿಗೆ ಹೋಗಿ ಎಂದು ಕಳಿಸುವರು. ಮೂರನೆಯವನನ್ನು ಕರೆದು ಇದೇ ವಿಧವಾಗಿ ಹೇಳುವರು ||೨೦|| ಹೀಗೆಂದು ತಿಳಿಸಿ ಗುರುನಾಯಕರು ಏಳೂ ಜನರನ್ನು ಸಮ್ಮತಗೊಳಿಸಿದರು. ಮತ್ತು ಅವರೆಲ್ಲರಿಗೂ ತಮ್ಮ ತಮ್ಮ ಗ್ರಾಮಗಳಿಗೆ ಹೋಗಲು ಹೇಳಿದರು. ಅನಂತರ ಮಹದಾಶ್ಚರ್ಯವು ಜರುಗಿತು. ||೨೧|| ಒಬ್ಬರಿಗೊಬ್ಬರು ಏನನ್ನೂ ತಿಳಿಸದೆ, ಗುರುಗಳ ಅಪ್ಪಣೆಯಂತೆ ತಮ್ಮ ತಮ್ಮ ಗ್ರಾಮಗಳಿಗೆ ತೆರ

ಳಿದರು. ಶ್ರೀಗುರುಗಳು ಮಠದೊಳಗೆ ಬಂದರು. ಒಳ್ಳೆ ವಿನೋದವು ಜರಗಿತು ||೨೨|| ಈ ವ್ಯವಸ್ಥೆಯನ್ನು ಕೇಳಿ ಗಾಣಗ ಗ್ರಾಮದೊಳಗಿನ ಭಕ್ತಜನರು ಬಂದರು. ಮತ್ತು “ಸ್ವಾಮಿ ! ನಮ್ಮನ್ನು ಬಿಟ್ಟು ಹೋಗುವಿರಾ ! ದಯವಾಡಿ ಹಬ್ಬಕ್ಕೆ ಇಲ್ಲಿಯೇ ಇರಬೇಕೆ”ಂದು ಕೈಮುಗಿದು ಬೇಡಿಕೊಂಡರು. ||೨೩|| ಅವರನ್ನು ಕುರಿತು ಶ್ರೀಗುರುಮೂರ್ತಿಗಳು— “ನಾವು ಇಲ್ಲಿಯೇ ಇರುವೆವೆಂದು ನೀವು ತಿಳಿಯಿರಿ. ಮನದಲ್ಲಿದ್ದುಗುಡವನ್ನುಂಟು ಮಾಡಿಕೊಳ್ಳಬೇಡಿರಿ. ನಾವು ನಿಶ್ಚಿತವಾಗಿ ಇಲ್ಲಿಯೇ ಇರುವೆವು” ಎಂದು ಹೇಳಿದರು. ||೨೪|| ಹೀಗೆ ಹೇಳಲು ಅವರೆಲ್ಲರು ಸಂತುಷ್ಟಮನಸ್ಕರಾಗಿ ತೆರಳಿದರು. ಮುಂದೆ ದೀವಳಿಗೆಯ ತ್ರಯೋದಶಿಯ ರಾತ್ರಿಯು ಬಂತು. ಆಗ ಮಂಗಳಸ್ನಾನ ಮಾಡಬೇಕಾಗುವುದು. ||೨೫|| ಅಪಾರಮಹಿಮನಾದ ನಾರಾಯಣನು ತಾನು ಎಂಟು ರೂಪಗಳನ್ನು ಧರಿಸಿದನು. ಏಳೂ ಗ್ರಾಮಗಳ ಶಿಷ್ಯರ ಮನೆಗೆ ಹೋದನಲ್ಲದೆ, ಗಾಣಗಾಪುರದಲ್ಲಿಯೂ ಇದ್ದನು. ||೨೬|| ಇಂತು ದೀವಳಿಗೆಯ ಹಬ್ಬವು ಸಾಂಗವಾಯಿತು. ಗುರುಗಳು ಎಲ್ಲ ಕಡೆಗೂ ಪೂಜೆಗೊಂಡರು. ಮತ್ತು ಅದರಂತೆ ಗಾಣಗಾಪುರದಲ್ಲಿಯೂ ಪ್ರಕಟವಾದರು. ಈ ಘಟನೆಯು ಗೌಹ್ಯವಾಗಿ ನಡೆದದ್ದರಿಂದ ಯಾರೂ ಅರಿತಿರಲಿಲ್ಲ || ೨೭ || ಕಾರ್ತಿಕ ಮಾಸದ ಹುಣ್ಣಿಮೆಗೆ ದೀಪಾರಾಧನೆ ಮಾಡುವ ಸಂಪ್ರದಾಯವು ಎಲ್ಲ ಭಕ್ತರು ದರ್ಶನಕ್ಕಾಗಿ ಶ್ರೀಗುರುಗಳ ಹತ್ತರ ಗಾಣಗಾಪುರಕ್ಕೆ ಬಂದನು. ||೨೮|| ಎಲ್ಲರೂ ಗುರುಗಳಿಗೆ ನಮಸ್ಕರಿಸಿದರು. ಭೆಟ್ಟಿಯಾದಾಗ ಹತ್ತನೆಯ ದಿವಸವೆಂದು ನುಡಿದರು. ಅಲ್ಲದೆ ಹಬ್ಬದಲ್ಲಿ ಗುರುಗಳು ನಮ್ಮ ಮನೆಯಲ್ಲಿದ್ದರೆಂದು ಎಲ್ಲರೂ ತಮ್ಮತಮ್ಮೊಳಗೆ ಹೇಳಿಕೊಳ್ಳುತ್ತಿದ್ದರು. ||೨೯|| ಒಬ್ಬನು ನಿಜವೆಂದೂ ಒಬ್ಬನು ಸುಳ್ಳೆಂದೂ ಹೇಳಿದರು. ಎಲ್ಲರೂ ತಂತಮ್ಮ ಗುರುತುಗಳನ್ನು ತೋರಿಸತೊಡಗಿದರು. ನಾವು ಕೊಟ್ಟ ಇಂತಹ ವಸ್ತ್ರವು ಶ್ರೀಗುರುಗಳ ಹತ್ತರ ಈಗ ಉಂಟು ಅನ್ನು

ವರು. ||೩೦|| ಎಲ್ಲರೂ ಸುಮ್ಮನಾದರು. ಆದರೆ ಗಾಣಗ ಗ್ರಾಮದ ಜನರು “ಅದೆಲ್ಲ ಸುಳ್ಳು. ನಮ್ಮ ಗುರುಗಳು ಇಲ್ಲಿಯೇ ಇದ್ದರು. ದೀವಳಿಗೆಯ ಹಬ್ಬವನ್ನು ಇಲ್ಲಿಯೇ ಮಾಡಿದರು” ಎಂದು ಹೇಳಿದರು. ||೩೧|| ಎಲ್ಲರೂ ಅಚ್ಚರಿಗೊಂಡರು. “ಈತನು ತಾನು ತ್ರಯಮೂರ್ತಿಯು. ಅಪಾರಮಹಿಮನಾದ ಸಾರಾಯಣನು. ಶ್ರೀಹರಿಯ ಅವತಾರಿಯು ಅಹುದು” ||೩೨|| ಹೀಗೆಂದು ಭಕ್ತರೆಲ್ಲರೂ ಹಲವು ವಿಧವಾಗಿ ಸ್ತೋತ್ರಮಾಡಿದರು. “ವೇದಮೂರ್ತಿ, ಗುರುನಾಥನೆ ! ನಿನ್ನ ಮಹಿಮೆಯು ತಿಳಿಯದು ಎಂದು ||೩೩|| ನೀನೇ ವಿಶ್ವವ್ಯಾಪಕನಾಗಿರುವಿ. ನಿನ್ನ ಮಹಿಮೆಯು ನಮಗೆ ತಿಳಿಯದು. ಶ್ರೀಚರಣಗಳನ್ನು ಏನೆಂದು ಬಣ್ಣಿಸಬೇಕು? ನೀನೊಬ್ಬನೇ ತ್ರಯಮೂರ್ತಿಯು.” ||೩೪|| ಇಂತು ಹಲವು ವಿಧವಾಗಿ ಸ್ತುತಿಸಿದರು. ಒಳ್ಳೇ ಪ್ರೀತಿಯಿಂದ ದೀಪಾರಾಧನೆ ಮಾಡಿದರು. ಬ್ರಾಹ್ಮಣರಿಗೆ ಭೋಜನಸಮಾರಂಭವನ್ನು ಏರ್ಪಡಿಸಿದರು. ಭಕ್ತಜನಕ್ಕೆ ಆನಂದವೇ ಆನಂದ. ||೩೫|| ಇಂತು ಪ್ರಖ್ಯಾತವಾದ ಶ್ರೀಗುರುಮಹಿಮೆಯನ್ನು ಸಿದ್ಧನು ನಾಮಧಾರಕನಿಗೆ ಹೇಳಿದನು. ಭೂಮಂಡಲದಲ್ಲೆಲ್ಲ ಶ್ರೀನೃಸಿಂಹಸರಸ್ವತಿಯ ಖ್ಯಾತಿಯುಂಟಾಯಿತು. ||೩೬|| “ಹತ್ತರ ಕಲ್ಪತರುವಿರಲು ಕುರುಡರೂ ಕಿವುಡರೂ ಆದ ಜನರು ಅದನ್ನು ಗುರುತಿಸಲಾರರು. ಸುಳ್ಳೆ ದೈನ್ಯವೃತ್ತಿಯಲ್ಲಿ ಕಷ್ಟಪಡುವರು” ಎಂದು ಸರಸ್ವತಿ ಗಂಗಾಧರನು ಹೇಳುವನು. ||೩೭|| ಶ್ರೀಗುರುವನ್ನು ಭಜಿಸಿರಿ, ಭಜಿಸಿರಿ. ನಿಮ್ಮ ಮನದಲ್ಲಿದ್ದ ಬಯಕೆಗಳೆಲ್ಲ ಕೂಡಲೆ ಸಾಧ್ಯವಾಗುವವು. ಈ ಸಂಗತಿಯು ನಮ್ಮ ಅನುಭವಕ್ಕೆ ಬಂದದ್ದಾಗಿದೆ. ||೩೮|| ಅಮೃತವನ್ನು ಕುಡಿಯಲು ತಿಳಿಗೇಡಿಗಳು ಅನುಮಾನಿಸುವರು. ಜ್ಞಾನವಂತರಾದ ಭಕ್ತಜನರಿಗೆ ಶ್ರೀಗುರುವಿನ ನಾಮವೇ ಅಮೃತವಾಗಿದೆ, ||೩೯|| ಶ್ರೀಗುರುಗಳ ಸೇವೆಯನ್ನು ಮಾಡಿರಿ; ಮಾಡಿರಿ; ಬಿಡಬೇಡಿರಿ. ಹೀಗೆಂದು ನಾನು ಡಂಗುರ ಸಾರುವೆ. ಗುರುವೇ ತ್ರಯಮೂರ್ತಿಯೆಂಬ ಮಾತು ವೇದ ಮತ್ತು ಶಾಸ್ತ್ರಗಳಿಗೆ ಮಾನ್ಯವಾಗಿದೆ.

||೪೦|| ಗುರುವಿಲ್ಲದೆ ಗತಿಯಿಲ್ಲೆಂದು ವೇದಶಾಸ್ತ್ರಗಳು ಹೇಳುವವು. ನರದೇಹಿಯಾದ ಗುರುವನ್ನು ನಿಂದಿಸುವವರು ಹಂದಿಯು ಯೋನಿಯಿಂದ ಹುಟ್ಟುವರು. ||೪೧|| ನೀನು 'ನಿನ್ನ ಇಚ್ಛೆಯಿಂದ ಈ ಮಾತನ್ನು ಬರೆದಿರುವಿ' ಎಂದು ನೀವು ಅನ್ನಬಹುದು. ಈ ಮಾತು ವೇದ-ಶಾಸ್ತ್ರಗಳಿಗೆ ಸಮ್ಮತವಿದ್ದರೆ ಮಾತ್ರ ನೀವು ಅಂಗೀಕರಿಸಬೇಕು. ||೪೨|| ಧುರಂಧರವಾದ ಸಂಸಾರವೆಂಬ ಸಾಗರವನ್ನು ದಾಟಲು ಗುರುವಿನ ಹೊರತು ಬೇರೆಯವರ ನಿರ್ಧಾರವಿಲ್ಲ ||೪೩|| ಸಂಸಾರವೆಂಬ ನಿರ್ಜಲವಾದ ಅರಣ್ಯದಲ್ಲಿ ಅಮೃತದ ಅರವಟ್ಟಿಗೆಯನ್ನು ಹಾಕಲಾಗಿವೆ. ನೀವೆಲ್ಲರೂ ಆ ಅಮೃತವನ್ನು ಸೇವಿಸಿರಿ; ಸೇವಿಸಿರಿ. ಕೂಡಲೆ ಅಮರತ್ವವುಂಟಾಗುವುದು. ||೪೪|| ಶ್ರೀಗುರು ನರಸಿಂಹ ಸರಸ್ವತಿಯೆಂದು ತ್ರಯಮೂರ್ತಿಯು ಅವತರಿಸಿರುವನು. ಈಗ ಪ್ರತ್ಯಕ್ಷವಾಗಿ ಗಾಣಗಾಪುರದಲ್ಲಿ ವಾಸವಾಗಿರುವನು. ||೪೫|| ಆ ಸ್ಥಾನಕ್ಕೆ ಹೋದವರ ಬಯಕೆಗಳೆಲ್ಲವೂ ಕೂಡಲೆ ಪೂರೈಸುವವು. ಕಿಂಚಿತ್ಕಾದರೂ ಅನುಮಾನಿಸಲಾಗದು. ಪ್ರತ್ಯಕ್ಷ ದೇವನು ಅಲ್ಲಿರುವನು. ||೪೬|| ನಾವು ನಿಮಗೆ ಹಿತವಾದುದನ್ನೇ ಹೇಳುವೆವು. ಅದು ನಿಮ್ಮ ಚಿತ್ತಕ್ಕೆ ಪ್ರಶಸ್ತವೆನಿಸಿದರೆ, ಬೇಗನೆ ಗಾಣಗಾಪುರಕ್ಕೆ ಹೋಗಿರಿ" ಎಂದು ಸರಸ್ವತಿ ಗಂಗಾಧರನು ಹೇಳುವನು. ||೪೭||

ಇತಿ ಶ್ರೀ ಗುರುಚರಿತಾಮೃತೇ, ಪರಮಕಥಾಕಲ್ಪತರೌ, ಶ್ರೀ ನೃಸಿಂಹ ಸರಸ್ವತ್ಯುಪಾಖ್ಯಾನೇ, ಸಿದ್ಧನಾನುಧಾರಾಕ ಸಂವಾದೇ, ಅಷ್ಟಸ್ವರೂಢಾರಣಂ ನಾಮ, ಸಪ್ತಚತ್ವಾರಿಂಶೋಧ್ಯಾಯಃ ||